

Розширення можливостей: рівень обізнаності та участь у прийнятті рішень серед європейців, які постраждали від раку легенів

· Резюме ·

Опис та методологія

Цей звіт є описовим аналізом дослідження, в якому вивчається рівень поінформованості, обізнаності та участі у прийнятті рішень серед європейців, які постраждали від раку легенів. Збір даних проводився шляхом самостійного заповнення онлайн-анкети (опитування проводилося з 24 травня по 7 липня 2024 року). В опитуванні взяли участь 2040 респондентів (1432 особи з раком легенів та 608 осіб, які здійснюють догляд за пацієнтами) з 34 європейських країн-членів ВОЗ.

Результати

Обізнаність про рак легенів

До постановки діагнозу 55,3% осіб, яким діагностували рак легенів, не було відомо про ризик розвитку цього захворювання (зовсім / трохи). Аналогічно, 58,3% осіб, які здійснюють догляд за пацієнтами з раком легенів, також не було відомо про ризик розвитку цього захворювання у їхніх близьких.

У той час як 82,8% усіх респондентів визнали паління фактором ризику, менше половини знали про інші фактори ризику, такі як робота з радоном (17,1%), радіаційне опромінення (21,5%), робота з азбестом (34,8%) і забруднення навколишнього середовища (38,5%).

У більшості випадків люди, які постраждали від раку легенів, не знали про можливі симптоми раку легенів до постановки діагнозу. Загалом 65,1% опитаних звернулися до лікаря після появи симптомів, причому 4 з 10 опитаних пояснювали це низьким рівнем обізнаності про симптоми, пов'язані з раком легенів (46,5%) або помилковим приписуванням їх іншим захворюванням (42,9%).

Чверть респондентів зізналися, що мало знають про рак легенів (28,8%), не знають про біомаркери (22,2%) або погано розуміють медичний прогноз (24,2%).

Доступ до інформації

Більшість респондентів (89,2%) вважали, що поінформованість є надзвичайно важливою. Разом з тим, 40,2% опитаних заявили, що не отримали достатньо інформації, а 28,9% відповіли,

що не до кінця розуміють отриману інформацію. Основними перешкодами були труднощі з обробкою інформації (39,0%), брак інформації (32,9%) та незрозумілість інформації (32,5%).

Найчастіше інформаційні запити стосуються побічних ефектів (38,5%), за ними йдуть психологічні консультації (36,8%).

Третина респондентів негативно оцінили свою комунікацію з медичною командою, посилаючись на нестачу часу для консультації (50,9%) та погані комунікативні навички (41,7%). 9 з 10 опитаних шукали медичну інформацію поза медичними закладами, при чому чверть опитаних не знайшли жодної інформації, або вважають її суперечливою.

Спільне прийняття рішень

Майже всі респонденти вважають, що їхня думка повинна враховуватися при прийнятті рішень щодо лікування та догляду (98,0% пацієнтів з раком легенів та 91,5% осіб, які здійснюють догляд за ними). Водночас лише 49,3% опитаних повідомили, що беруть активну участь у цьому процесі, і лише 55,9% вважають, що їхня думка враховується при прийнятті рішень. Як наслідок, лише 59,5% респондентів позитивно оцінили свою участь у процесі прийняття рішень.

Основною перешкодою для значущої участі у прийнятті рішень було визнано складну наукову інформацію (49,2%), за нею слідує погана комунікація з медичними працівниками (37,6%). Основним фактором, що вплинув на рішення пройти лікування, були рекомендації лікаря (76,9%).

Заклик до дії

- Підвищувати рівень обізнаності про рак легенів і його раннє виявлення, а також здійснювати заходи щодо зниження ризику його появи.
- Сприяти спільному прийняттю рішень, допомагаючи покращити якість життя.

У співпраці в Україні з:

афіна
жінки проти раку

З повним текстом 9-го звіту організації
LuCE можна ознайомитися тут:
www.lungcancereurope.eu

